

Assange humilia els Estats Units

WASHINGTON ■ Ricard González

Després de deixar al descobert les vergonyes del Pentàgon i les seves guerres de l'Iraq i l'Afganistan, WikiLeaks, l'organització fundada per Julian Assange, ha humiliat el govern dels Estats Units, fent públics centenars de documents secrets redactats pel cos diplomàtic nord-americà. La majoria fan referència al període entre el 2006 i el 2010, però n'hi ha que es remunten al 1966. Els cables diplomàtics inclouen anàlisis de la situació política en uns altres països, valoracions sobre la personalitat i debilitats de líders estrangers i el contingut de converses privades amb diplomàtics i dirigents estrangers. És a dir, revelen les entranyes de la política exterior dels EUA. Una bona part dels documents recull afers que ja han sortit a la premsa, i en precisen els detalls. Per exemple, se sabia que els EUA oferien compensa-

cions econòmiques als països disposats a acceptar presos de Guantánamo. Ara sabem que en diverses ocasions el *preu* era 85.000 dòlars. Però moltes d'aquestes revelacions són una vergonya per a la diplomàcia nord-americana. Una cosa és que tothom sàpiga que Vladímir Putin és un líder autoritari, i una altra que es publiqui que això ho pensa l'ambaixada dels EUA a Moscou. En uns altres casos, els documents mostren una realitat inesperadament crua. Per exemple, se sabia que els règims àrabs recelaven en privat del programa nuclear iranià, però pocs s'imaginaven que n'encoratjarien el bombardeig amb tantes o més ganes que Israel. També hi ha revelacions completament inèdites. Sens dubte, la més dolorosa per al Departament d'Estat és que va ordenar als seus diplomàtics que espiesin líders estrangers, i fins i tot el secretari general de l'ONU. No és clar

com seran de profundes les cicatrius que deixarà la filtració, però una, sens dubte, serà un fort recel dels líders i diplomàtics estrangers en el tracte amb els col·legues nord-americans. L'altra gran novetat és que el règim xinès està fart del comportament de Corea del Nord, un aliat històric a qui el vice-ministre d'Afers Estrangers arriba a comparar amb el "d'un nen consentit" per la realització d'exercicis amb míssils l'abril del 2009. Fins i tot, segons un diplomàtic sud-coreà, Pequín està disposat a deixar caure el règim de King Jong-il i acceptar una reunificació sota el control de Corea del Sud. La notícia arriba just en plena crisi a la mar Groga arran del bombardeig de Pyongyang. La filtració de WikiLeaks indica que Pequín podria mostrar més col·laboració amb Washington per a lligar curt un país que ambdós creuen que amenaça la seguretat regional.

EL FUTUR DE BERLUSCONI ES COMPLICA.

ROMA ■ Míriam Díez

Desconfiança de Berlusconi. L'èxode de ministres i secretaris finians del govern ha cristal·litzat en dues mocions, una de confiança i una de censura, que Silvio Berlusconi haurà d'encarar el dia 14 de desembre. El vot, que serà simultani al Senat i a la Cambra, pot posar fi a la legislatura tot i que Berlusconi no es mostra perdedor, sinó que apel·la a la "moralitat de l'acció, davant de maniobres polítiques inútils". El Partit Democràtic (PD) i Itàlia dels Valors (IDV) han presentat la moció de censura i el Poble de la Llibertat, el partit de Berlusconi, ha respost amb la qüestió de confiança al Senat, on encara té un marge favorable. La segona moció contra el govern del *Cavaliere* prové del partit Unió de Demòcrata-cristians de Centre (UDC), liderat per Pier Ferdinando Casini, que no oculta el desig d'una dimissió anticipada: "Si Berlusconi dimitís abans, seria un gest de gran intel·ligència." Casini reclama un "govern fort" i no un "governet" com l'actual que no encara la crisi. Fini sospesa la idea d'afegir-s'hi, però no queda clar, a l'hora de tancar aquesta edició, si la moció serà conjunta o no amb Casini i Rutelli. La Lliga Nord no ha deixat a l'estacada el primer ministre. Umberto Bossi ha titllat la decisió de Fini i de Casini de votar contra Berlusconi d'irresponsable: "Cadascú escull morir com vol", ha dit. Silvio Berlusconi apareix tranquil davant d'aquestes contrarietats, diu que ja no té edat per a "xerrameca" i dedica aquests dies a tramatar un discurs per a mirar de comunicar al poble italià allò que vol fer si no li retiren la confiança. Si no fos així seria el moment de demanar eleccions anticipades i ja ha avisat que pensa fer un "gran des-

plegament" a través de les noves tecnologies. Les eleccions anticipades són l'objectiu de l'Esquerra Ecologia i Llibertat i de la Itàlia dels Valors, que critica una "inestabilitat política que no consenten a Berlusconi de governar". Berlusconi hauria de presentar-se al Parlament el dia 13 per a exposar el seu pla de continuïtat. Els pressupostos de l'any 2011 han de ser aprovats pel Senat aquests dies, com també el Pla d'Estabilitat. Mentre Berlusconi prepara el guió surten a la llum les filtracions de Wikileaks en què el relacionen amb festes salvatges, que ell nega. La Cambra ha suspès l'activitat parlamentària fins el 13 de desembre, cosa que ha aixecat crítiques per part de l'oposició que veu en aquesta acció "por" a encarar els problemes, entre els quals el de la responsabilitat davant de la caiguda dels murs de Pompeia i la inoperància davant les protestes estudiantils.

BUENOS AIRES ■ Federico Rivas

Guerra a les faveles. Els soldats de l'exèrcit brasiler van escalar el turó més alt del Complexo do Alemão, a Rio de Janeiro, i hi van plantar la bandera del Brasil. L'escena, multiplicada pels fotògrafs de les agències de notícies de tot el món, sintetitzen la dimensió política que el govern del president Luiz Inácio Lula da Silva ha donat a l'ocupació militar de les principals faveles de Rio de Janeiro. Les forces de seguretat han "conque-

EL EXÈRCIT BRASILER HA ASSALTAT LES FAVELES.

rit" per a l'estat desenes de barris de barraques, que, construïts sense control sobre els pujols que dominen la capital brasiler, s'han convertit en amagatall de les màfies del narcotràfic. "L'Alemão era el cor de la maldat", va dir el director de seguretat pública de Rio, José Beltrame, visiblement emocionat per l'èxit de l'operatiu militar. Temps abans, uns 2.600 policies i soldats havien entrat en els intricats barris del Complexo, amb el suport de vehicles blindats, helicòpters i fins i tot tancs similars als que els Estats Units fan servir a l'Iraq. El resultat de l'operació va ser mig centenar de morts i la confiscació de 40 tones de marihuana i 300 quilos de cocaïna. Dels 600 narcotraficants que hom preveia detenir, només en van enxampar un grapat. Per això Beltrame va anunciar la imminent "invasió" de Rocinha, el barri pobre més gran de l'Amèrica Llatina i cap on se suposa que van fugir els caps de les bandes que controlen el tràfic d'estupefaents. "No hem guanyat la guerra, però hem guanyat una batalla difícil i important", va dir Beltrame, qui va comptar amb el suport incondicional del governador de l'estat de Rio de Janeiro, Sergio Cabral, un aliat de Lula. El desplegament militar contra les faveles no té precedents i té objectius clars. Després d'anys d'abandó oficial, una estratègia que va acabar atorgant a les màfies el control de les faveles, el Brasil i la seva ciutat estrella, Rio de Janeiro, han de mostrar al món que són capaços de garantir la seguretat durant les trobades del mundial del 2014 i dels Jocs Olímpics del 2016. "Continuarem conquerint més territoris i portant la pau als nostres ciutadans i als visitants estrangers que vinguin", va dir Cabral a Globo TV. Ambdós esdeveniments seran l'aparador d'un Brasil que es vol exhibir al món com a potència mundial emergent. És clar que el desafiament no serà fàcil, no tan sols perquè les faveles daten del 1850. Segons un darrer treball de l'ONU, el 26,4% dels brasilers viuen en aquests assentaments, 968 dels quals són a Rio de Janeiro. Les faveles i la pobresa escandalosa que tenen són, sens dubte, un desafiament al cor del miracle brasiler.